

2. DELFIN (5) *sb m*

-f- (4), -ph- (1).

e prawdopodobnie jasne (tak w 1. delfin).

sg *N* delfin (4). \diamond *A* delfina (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Tytuł najstarszego syna królewskiego we Francji, któremu z reguły przysługiwała do czasu objęcia tronu prowincja Dauphiné w południowej Francji (5) : Tegoż roku Delfin syn krolá Fráncuřkiego Fránciřzká řtárlzy vmárl/ iáko drudzy mnimáia iz truřiná iádu. BielKron 191; Delphinatus ieřt křięřtwo/ ktore Krol dawa pierwfřzemu řynowi krolewicowi/ á then Delphin po Krolewfřkiey řmierći Fráncuřkim krolew bywa. BielKron 281v, 188v, 191 marg, 191v.

SB